

PHIẾU ÔN LUYỆN CUỐI TUẦN - TIẾNG VIỆT LỚP 4

TUẦN 7

I. Đọc thầm và làm bài tập

MỘT ƯỚC MƠ

Hồi nhỏ, tôi rất thích đi học và tất cả những gì thuộc về nó: lớp học, bảng đen, sách vở, những người bạn, tiếng giảng bài của thầy cô,... Và luôn ao ước sẽ có một ngày, tôi tự hào giương cao tấm bằng tốt nghiệp trong niềm vui sướng và ánh mắt mừng vui của mọi người.

Nhưng tôi là con một gia đình nghèo, đông anh em. Tôi phải quyết định nghỉ học và xin làm việc trong một tiệm bánh. Từ đó ước mơ của tôi cũng lụi tàn dần.

Lớn lên, như bao người phụ nữ khác, tôi lấy chồng, sinh con. Tôi quyết tâm không để các con mình thất học, phải sống khổ sở như tôi. Và hai vợ chồng tôi đã làm việc cật lực để nuôi dạy các con thành tài.

Duy chỉ có cô con gái út Lin –đã là có vấn đề. Lin-đã từ nhỏ đã ốm yếu, khó nuôi, nên ít có trường nào nhận dạy con bé lâu dài. Không đành lòng nhìn con đi theo vết xe đổ của mình, tôi bắt đầu hỏi thăm và tìm hiểu. Cuối cùng, tôi cũng kiếm được trường, đăng kí không chỉ cho Lin-đã mà còn cho cả tôi cùng học nữa. Tôi muốn ở bên cạnh con, giúp đỡ nó và sâu xa hơn là tiếp tục thực hiện giấc mơ của mình.

Thật là thú vị khi lại được đến trường. Nhưng cũng không dễ dàng chút nào khi ở tuổi 58, tôi phải vừa làm công việc nhà, vừa đánh vật với những con số. Hai mẹ con tôi luôn động viên, an ủi và giúp đỡ nhau trong học tập. Cứ thế cho đến ngày chúng tôi tốt nghiệp.

Thật không ngờ, đến cuối đời, tôi mới được sống cho mình, cho hạnh phúc và ước mơ của mình. Có lẽ hơi trễ một chút nhưng tôi nhận ra một điều: đừng bao giờ chôn vùi những ước mơ! Hãy vững tin rằng, một ngày mai ta sẽ biến chúng thành hiện thực. Không cần nhờ vào những điều kì diệu ở đâu xa, mà tất cả những gì ta đạt được hôm nay là do sự phấn đấu không ngừng, và quyết tâm không từ bỏ niềm mơ ước trong lòng mỗi chúng ta. Quả thật, sẽ không bao giờ là quá muộn để bạn bắt đầu một giấc mơ!

Đặng Thị Hòa

Khoanh tròn chữ cái trước câu trả lời đúng:

Câu 1. Tác giả của câu chuyện đã có ước mơ gì?

- a. Được mẹ hỏi thúc gọi dậy, chuẩn bị bữa ăn điếm tâm và giục đến trường.
- b. Được mọi người khen ngợi vì đã học giỏi.
- c. Được đi học.

Câu 2. Vì sao tác giả lại không được đến trường như bao bạn khác?

- a. Vì học kém.
- b. Vì nhà nghèo quá.
- c. Vì chiến tranh.

Câu 3. Vì sao tác giả lại đi học cùng con gái mình?

- a. Vì tác giả muốn ở bên cạnh con, giúp đỡ con trong quá trình học tập.
- b. Vì tác giả muốn tiếp tục thực hiện ước mơ được đi học của mình.
- c. Vì cả hai lí do trên.

Câu 4. Câu chuyện muốn nói với em điều gì?

- a. Đừng bao giờ chôn vùi những ước mơ. Nếu quyết tâm và nỗ lực phấn đấu thì ta sẽ đạt được điều ta mơ ước.
- b. Thật hạnh phúc khi ta thực hiện được những ước mơ.
- c. Hãy mơ mộng một chút cho cuộc đời thêm tươi đẹp.

II. Luyện từ và câu

Câu 5. Đoạn văn sau có những danh từ riêng viết chưa đúng. Em hãy phát hiện và chữa cho đúng:

Trường tiểu học kim đồng (quận ba đình, thành phố hà nội) đã có hơn 35 năm xây dựng và phát triển. Liên tục trong nhiều năm qua liên đội nhà trường đều nhận danh hiệu liên đội vững mạnh, xuất sắc và vinh dự được trung ương đoàn tặng bằng khen.

III. Tập làm văn

Con người ta sống mà không thể không có ước mơ. Em cũng đã từng mơ ước thật nhiều điều. Theo dòng thời gian, những ước mơ đó lớn dần theo năm tháng và giúp em trưởng thành hơn. Có ước mơ trở thành hiện thực nhưng cũng có những ước mơ chỉ là kỉ niệm. Em hãy kể lại những ước mơ đó theo trình tự thời gian.

Gợi ý mở đầu câu chuyện :

...Đừng bao giờ chôn vùi những ước mơ! Hãy vững tin rằng, một ngày mai ta sẽ biến chúng thành hiện thực. Không cần nhờ vào những điều kì diệu ở đâu xa, mà tất cả những gì ta đạt được hôm nay là do sự phấn đấu không ngừng và quyết tâm không từ bỏ niềm mơ ước trong lòng mỗi chúng ta.

“Phải luôn luôn học tập chừng nào còn một điều chưa biết”

(Lxenneska)